

Amos

¹ Rijeèi Amosa koji bijaše između pastira iz Tekuje, što vidje za Izrailja za vremena Ozije cara Judina i za vremena Jerovoama sina Joasova cara Izrailjeva, dvije godine prije trusa.

² Reèe dakle: Gospod æe riknuti sa Siona, i iz Jerusalima æe pustiti glas svoj, i tužiæe stanovi pastirski i posušæe se vrh Karmilu.

³ Ovako veli Gospod: za tri zla i za èetiri što uèini Damasak, neæu mu oprostiti, jer vrhoše Galad gvozdenom branom.

⁴ Nego æu pustiti oganj u dom Azailov, te æe proždrijeti dvorove Venadadove.

⁵ I polomiæu prijevornice Damasku, i istrijebiæu stanovnike iz polja Avena, i onoga koji drži palicu iz doma Edenova, i otiaèi æe u ropstvo narod Sirski u Kir, veli Gospod.

⁶ Ovako veli Gospod: za tri zla i za èetiri što uèini Gaza, neæu joj oprostiti, jer ih zarobiše sasvijem i predadoše Edomcima.

⁷ Nego æu pustiti oganj u zidove Gazi, te æe joj proždrijeti dvorove.

⁸ I istrijebiæu stanovnike iz Azota i onoga koji drži palicu iz Askalona, i okrenuæu ruku svoju na Akaron, i izginuæe ostatak Filistejski, veli Gospod Gospod.

⁹ Ovako veli Gospod: za tri zla i za èetiri što uèini Tir, neæu mu oprostiti, jer sasvijem dadoše u ropstvo Edomcima i ne sjeæaše se bratske vjere.

¹⁰ Nego æu pustiti oganj u zidove Tiru, te æe proždrijeti dvorove njegove.

¹¹ Ovako veli Gospod: za tri zla i za èetiri što uèini Edom, neæu mu oprostiti, jer goni brata svojega maèem potvrši u sebi sve žaljenje, i gnjev njegov razdire jednako, i srdnju svoju drži uvijek.

¹² Nego æu pustiti oganj u Teman, i proždrijeæe dvore u Vosori.

¹³ Ovako veli Gospod: za tri zla i za èetiri što uèiniše sinovi Amonovi, neæu im oprostiti, jer paraše trudne žene u Galadu da rašire među svoju.

¹⁴ Nego æu zapaliti oganj u zidovima Ravi, te æe joj proždrijeti dvorove s vikom u dan boja i s burom u dan vihora.

¹⁵ I car æe njihov otiæi u ropstvo, on i knezovi njegovi s njim, veli Gospod.

2

¹ Ovako veli Gospod: za tri zla i za èetiri što uèini Moav, neæu mu oprostiti, jer sažeže kosti cara Edomskoga u kreè.

² Nego æu pustiti oganj na Moava, te æe proždrijeti dvorove u Kariotu, i Moav æe poginuti s vrevom, s vikom i s glasom trubnijem.

³ I istrijebiaæu sudiju iz njega i sve knezove njegove pobiaæu s njim, veli Gospod.

⁴ Ovako veli Gospod: za tri zla i za èetiri što uèini Juda, neæu mu oprostiti, jer prezreše zakon Gospodnji i uredaba njegovijeh ne držaše, i prevariše se lažima svojim, za kojima hodiše oci njihovi.

5 Nego æu pustiti oganj u Judu, te æe proždrijeti dvore Jerusalimske.

6 Ovako veli Gospod: za tri zla i za èetiri što uèini Izrailj, neæu mu oprostiti, jer prodavaše pravednika za novce i ubogoga za jedne opanke.

7 Èeznu za prahom zemaljskim na glavi siromasima, i prevraæaju put smjernima; i sin i otac odlaze k jednoj djevojci da skvrne sveto ime moje.

8 I na haljinama u zalogu uzetijem leže kod svakoga oltara, i vino oglobljenijeh piju u kuæi bogova svojih.

9 A ja istrijebih ispred njih Amoreje, koji bijahu visoki kao kedri i jaki kao hrastovi, i potrh rod njihov ozgo i žile njihove ozdo.

10 I ja vas izvedoh iz zemlje Misirske, i vodih vas po pustinji èetrdeset godina da biste naslijedili zemlju Amorejsku.

11 I podizah između sinova vaših proroke i između mladiæa vaših nazireje. Nije li tako? sinovi Izrailjevi, govori Gospod.

12 A vi pojiste nazireje vinom, i prorocima zabranjivaste govoreæi: ne prorokujte.

13 Evo, ja æu vas pritisnuti na mjestu vašem kao što se pritiskuju kola puna snoplja.

14 I neæe biti bijega brzomu, i jaki neæe utvrditi krjeposti svoje, i hrabri neæe spasti duše svoje.

15 I strijelac neæe se održati, i laki na nogu neæe se izbaviti, niti æe konjik spasti duše svoje.

16 Nego æe najhrabriji među junacima go pobjeæi u onaj dan, govori Gospod.

3

¹ Èujte rijeè koju govori Gospod za vas, sinovi Izrailjevi, za sve pleme koje sam izveo iz zemlje Misirske, govoreæi:

² Samo vas poznah izmeðu svijeh plemena zemaljskih, zato æu vas pohoditi za sva bezakonja vaša.

³ Hoæe li dvojica iæi zajedno, ako se ne sastanu?

⁴ Hoæe li riknuti lav u šumi, ako nema lova? hoæe li laviæ pustiti glas svoj iz peæine svoje, ako ne uhvati što?

⁵ Hoæe li ptica pasti u mrežu na zemlju, ako nema zamke? hoæe li se dignuti mreža sa zemlje, ako se ništa ne uhvati?

⁶ Hoæe li truba trubiti po gradu, a narod da ne dotrèi uplašen? hoæe li biti nesreæa u gradu, a Gospod da je ne uèini?

⁷ Jer Gospod Gospod ne èini ništa ne otkrivši tajne svoje slugama svojim prorocima.

⁸ Kad lav rikne, ko se neæe bojati? kad Gospod reèe, ko neæe prorokovati?

⁹ Oglasite po dvorovima Azotskim i po dvorovima u zemlji Misirskoj, i recite: skupite se na gore Samarijske i vidite velike neredu u njoj i nasilje u njoj.

¹⁰ Ne znaju èiniti pravo, govori Gospod, sabiraju blago nasiljem i grabežem u dvorima svojim.

¹¹ Zato ovako veli Gospod Gospod: neprijatelj je oko zemlje i oboriæe ti silu tvoju, i oplijeniae se dvorovi tvoji.

¹² Ovako veli Gospod: kao kad pastir istragne iz

usta lavu dvije golijeni ili kraj od uha, tako æe se istrgnuti sinovi Izrailjevi koji sjede u Samariji na uglu od odra i nakraj postelje.

¹³ Èujte i zasnvedoèite u domu Jakovljevu, govori Gospod Gospod Bog nad vojskama.

¹⁴ Kad pohodim Izrailja za grijehe njegove, tada æu pohoditi i oltare Vetiljske, i odbiæe se rogovi oltaru i pašæe na zemlju.

¹⁵ I udaraæu kuæu zimnu i ljetnu kuæu, i propašæe kuæe od slonove kosti, i nestæe velikih kuæa, govori Gospod.

4

¹ Èujte ovu rijeè, krave Vasanske, koje ste u gori Samarijskoj, koje krivo èinite ubogima i satirete siromahe, koje govorite gospodarima svojim: donesite da pijemo.

² Zakle se Gospod Gospod svetošæu svojom da æe vam evo doæi dani, te æe vas izvlaèiti kukama, i ostatak vaš udicama ribarskim.

³ I kroz prolome æete izljesti, svaka na prema se, i pobacaæete što bude u dvorovima, govori Gospod.

⁴ Idite u Vetilj, i èinite bezakonje, u Galgalu množite bezakonje svoje, i prinosite svako jutro žrtve svoje, treæe godine desetke svoje;

⁵ I palite žrtvu zahvalnu od hljeba kiseloga, i oglasite žrtve dragovoljne i razglasite, jer vam je tako milo, sinovi Izrailjevi, govori Gospod Gospod.

⁶ I zato vam ja dadoh da su vam èisti zubi po svijem gradovima vašim i da nema hljeba nigdje

po svijem mjestima vašim; ali se ne obratiste k meni, govori Gospod.

⁷ A ja vam ustegoh dažd, kad još tri mjeseca bijahu do žetve, i pustih dažd na jedan grad, a na drugi grad ne pustih dažda, jedan se kraj nakvasi, a drugi kraj, na koji ne daždje, posuši se.

⁸ Tako dva i tri grada išahu u jedan grad da piju vode, i ne mogahu se napiti; ipak se ne obratiste k meni, govori Gospod.

⁹ Bih vas sušom i medljikom; gusjenice izjedeše obilje u vrtovima vašim i u vinogradima vašim i na smokvama vašim i na maslinama vašim; ipak se ne obratiste k meni, govori Gospod.

¹⁰ Poslah u vas pomor kao u Misir, pobih maèem mladiae vaše i odvedoh konje vaše, i uèinih te se podizaše smrad iz okola vašega i u nozdrve vaše; ipak se ne obratiste k meni, govori Gospod.

¹¹ Zatirah vas kao što Gospod zatr Sodom i Gomor, i bijaste kao glavnja istrgnuta iz ognja; ipak se ne obratiste k meni, govori Gospod.

¹² Zato æu ti tako uèiniti, Izrailju; i što æu ti tako uèiniti, pripravi se, Izrailju, da sreteš Boga svojega.

¹³ Jer eto onoga koji je sazdao gore i koji je stvorio vjetar i javlja èovjeku što misli, èini od zore tamu, i hodi po visinama zemaljskim; ime mu je Gospod Bog nad vojskama.

5

¹ Èujte ovu rijeè, naricanje koje podižem za

vama, dome Izrailjev.

² Pade, neæe više ustati djevojka Izrailjeva; baèena je na zemlju svoju, nema nikoga da je podigne.

³ Jer ovako veli Gospod Gospod: u gradu iz kojega je izlazila tisuæa ostaae stotina, a iz kojega je izlazila stotina u njemu æe ostati deset domu Izrailjevu.

⁴ Jer ovako veli Gospod domu Izrailjevu: tražite me, i biæete živi.

⁵ A ne tražite Vetilja, i ne idite u Galgal, i ne prolazite u Virsaveju, jer æe Galgal otiæi u ropstvo, a Vetilj æe se obratiti u ništa.

⁶ Tražite Gospoda i biæete živi, da ne obuzme doma Josifova kao oganj i spali i ne bude nikoga da gasi Vetilj.

⁷ Koji obraæate sud u pelen, i pravdu na zemlju obarate,

⁸ Onoga tražite koji je stvorio zvijezde kola i štape, i koji pretvara sjen smrtni u jutro a dan u tamnu noæ, koji doziva vode morske i proljeva ih po zemlji; ime mu je Gospod.

⁹ Koji podiže pogibao na jakoga, te pogibao doæe na grad.

¹⁰ Mrze na onoga koji kara na vratima, i gade se na onoga koji govori pravo.

¹¹ Zato što gazite siromaha i uzimate od njega žito u danak, sagradiste kuæe od tesana kamena, ali neæete sjedjeti u njima; nasadiste lijepe vinograde, ali neæete piti vina iz njih.

¹² Jer znam bezakonja vaša, kojih je mnogo, i grijeha vaše, koji su veliki, koji muèite

pravednika, primete poklone i izvræete pravdu ubogima na vratima.

¹³ Zato æe pravedni muèati u ovo vrijeme, jer je zlo vrijeme.

¹⁴ Tražite dobro a ne zlo, da biste bili živi; i tako æe Gospod Bog nad vojskama biti s vama, kako rekoste.

¹⁵ Mrzite na zlo i ljubite dobro, i postavite na vratima sud, ne bi li se Gospod Bog nad vojskama smilovao na ostatak Josifov.

¹⁶ Zato ovako veli Gospod Bog nad vojskama, Gospod: biæe tužnjava po svijem ulicama, i po svijem putovima govoriæe: jaoh! jaoh! i zvaæe ratare na žalost i na tužnjavu one koji umiju naricati.

¹⁷ I po svijem æe vinogradima biti tužnjava, jer æu proæi posred tebe, govori Gospod.

¹⁸ Teško onima koji žele dan Gospodnji! što æe vam dan Gospodnji? tada je mrak a ne vidjelo.

¹⁹ Kao da bi ko bježao od lava pa bi ga sreo medvjed; ili kao da bi ko došao u kuæu i naslonio se rukom na zid, pa bi ga zmija ujela.

²⁰ Nije li dan Gospodnji mrak a ne vidjelo? i tama, bez svjetlosti?

²¹ Mrzim na vaše praznike, odbacio sam ih, i neæu da mirišem svetkovina vaših.

²² Ako mi prinesete žrtve paljenice i prinose svoje, neæu ih primiti, i neæu pogledati na zahvalne žrtve od ugojene stoke vaše.

²³ Ukloni od mene buku pjesama svojih, i sviranja psaltira tvojih neæu da èujem.

²⁴ Nego sud neka teèe kao voda i pravda kao silan potok.

²⁵ Jeste li meni prinosili žrtve i dare u pustinji èetrdeset godina, dome Izrailjev?

²⁶ Nego ste nosili šator Moloha svojega, i Hijuna, likove svoje, zvijezdu boga svojega, koje sami sebi naèiniste.

²⁷ Zato æu vas preseliti iza Damaska, govori Gospod, kojemu je ime Bog nad vojskama.

6

¹ Teško bezbrižnima u Sionu i onima koji su bez straha u gori Samarijskoj, koji su na glasu između poglavica narodima, ka kojima dolazi dom Izrailjev.

² Prođite u Halnu i vidite, i odande idite u veliki Emat, poslije siđite u Gat Filistejski; je li koje carstvo bolje od ovijeh? jesu li im međe prostranije od vaših međa?

³ Teško vama koji mislite da je daleko zli dan, a primièete stolicu na kojoj je nasilje;

⁴ Koji liježete na odrima od slonove kosti i pružate se na posteljama svojim, i jedete jaganjce iz stada i teoce ugojene;

⁵ Koji pjevate uza psaltire, i izmišljate sprave muzièke kao David;

⁶ Koji pijete vino velikim èašama, i mažete se skupocjenijem mirisima, a ne marite za polom Josifov.

⁷ Zato æe sada otiæi u ropstvo među prvima koji æe otiæi u ropstvo, i prestaæe radost onijeh koji se goste.

⁸ Zakle se Gospod Gospod sobom, govori Gospod Bog nad vojskama: ja se gadim na ponos

Jakovljevi i mrzim na dvorove njegove; zato æu predati grad i sve što je u njemu.

⁹ I ako deset ljudi ostane u jednoj kuæi, umrijeæe.

¹⁰ I kad uzme koga stric mu ili koji æe ga spaliti da iznese kosti njegove iz kuæe, reæi æe onome koji bude u kutu u kuæi: ima li jošte ko kod tebe? A on æe reæi: nema nikoga. A on æe reæi: muèi; jer ne pominjaše imena Gospodnjega.

¹¹ Jer evo, Gospod zapovijeda i udariæe dom veliki da se razvali i mali dom da popuca.

¹² Trèe li konji po stijeni i ore li se volovima? jer vi pretvoriste sud u žuè, i plod od pravde u pelen.

¹³ Vi se radujete onome što nije ništa, i govorete: nijesmo li svojom snagom dobili rogove?

¹⁴ Jer, gle, ja æu podignuti na vas, dome Izrailjevi, govori Gospod Bog nad vojskama, narod, koji æe vas pritjesniti od ulaska u Emat do potoka u pustinji.

7

¹ Ovo mi pokaza Gospod Gospod: gle, sazdaVaše skakavce kad poèinjaše nicati otava, i gle, bijaše otava po carevoj kosidbi.

² A kad pojedøše travu zemaljsku, tada rekoH: Gospode, Gospode, smiluj se; kako æe se podignuti Jakov? jer je mali.

³ Gospod se raskaja za to: neæe biti, reèe Gospod.

⁴ Tada mi pokaza Gospod Gospod, i gle, Gospod Gospod povika da æe suditi ognjem; i oganj proždrije veliku bezdanu i proždrije dio zemlje.

⁵ A ja rekoh: Gospode, Gospode, prestani; kako æe se podignuti Jakov? jer je mali.

⁶ Gospod se raskaja za to: ni to neæe biti, reèe Gospod Gospod.

⁷ Tada mi pokaza, i gle, Gospod stajaše na zidu sazidanu po mjerilima, i u ruci mu bjehu mjerila.

⁸ I reèe mi Gospod: što vidiš, Amose? I rekoh: mjerila. A Gospod mi reèe: evo, ja æu metnuti mjerila posred naroda svojega Izrailja, neæu ga više prolaziti.

⁹ Jer æe se razoriti visine Isakove, i svetinje æe Izrailjeve opustjeti, i ustaæu na dom Jerovoamov s maæem.

¹⁰ Tada Amasija sveštenik Vetiljski posla k Jerovoamu caru Izrailjevu i poruèi mu: Amos diže bunu na te usred doma Izrailjeva, zemlja ne može podnijeti svijeh rijeèi njegovijeh.

¹¹ Jer ovako govori Amos: Jerovoam æe poginuti od maèa, a Izrailj æe se odvesti iz zemlje svoje u ropstvo.

¹² Potom reèe Amasija Amosu: vidioèe, idi, bježi u zemlju Judinu, i ondje jedi hljeb i ondje prorokuj;

¹³ A u Vetilju više ne prorokuj, jer je svetinja careva i dom je carski.

¹⁴ A Amos odgovori i reèe Amasiji: ne bjeħ prorok ni proroèki sin, nego bjeħ govedar i brah dudove;

¹⁵ A Gospod me uze od stada i reèe mi Gospod: idi, prorokuj narodu mojemu Izrailju.

¹⁶ Sada dakle èuj rijeè Gospodnju. Ti kažeš: ne prorokuj u Izrailju, i ne kropi po domu Isakovu.

¹⁷ Zato ovako veli Gospod: žena æe ti se

kurvati u gradu, i sinovi æe tvoji i kæeri tvoje pasti od maèa, i zemlja æe se tvoja razdijeliti užem, i ti æeš umrijeti u neèistoj zemlji, a Izrailj æe se odvesti iz svoje zemlje u ropstvo.

8

¹ Ovo mi pokaza Gospod: gle, kotarica ljetnoga voæa.

² I reèe: što vidiš, Amose? A ja reko: kotaricu ljetnoga voæa. A Gospod mi reèe: dođe kraj narodu mojemu Izrailju, neæu ga više prolaziti.

³ I pjesme æe crkvene biti ridanje u onaj dan, govori Gospod; biæe mnoštvo mrtvijeh tjelesa, koja æe se svuda pobacati muèeæi.

⁴ Èujte ovo, koji proždirete uboge i satirete siromahe u zemlji,

⁵ Govoreæi: kad æe proæi mladina da prodajemo žito? i subota da otvorimo pšenicu? umaljajuæi efu i poveæavajuæi sikal i varajuæi lažnijem mjerilima;

⁶ Da kupujemo siromahe za novce i ubogoga za jedne opanke, i da prodajemo oèinke od pšenice.

⁷ Zakle se Gospod slavom Jakovljevom: neæu nigda zaboraviti nijednoga djela njihova.

⁸ Neæe li se zemlja potresti od toga, i protužiti svaki koji živi na njoj? i neæe li se sva razliti kao rijeka? i neæe li se odnijeti i potopiti kao od rijeke Misirske?

⁹ I u onaj dan, govori Gospod Gospod, uèiniaæu da sunce zađe u podne, i pomraèiaæu zemlju za bijela dana.

¹⁰ I pretvoriaæu praznike vaše u žalost i sve pjesme vaše u plaè, i metnuæu kostrijet oko

svijeh bedara, i uèiniæu da svaka glava oæelavi i da bude žalost kao za jedincem, i kraj æe joj biti kao gorak dan.

¹¹ Gle, idu dani, govori Gospod Gospod, kad æu pustiti glad na zemlju, ne glad hljeba ni žeð vode, nego slušanja rijeèi Gospodnjih.

¹² I potucaæe se od mora do mora, i od sjevera do istoka trèaæe tražeæi rijeè Gospodnju, i neæe je naæi.

¹³ U to æe vrijeme obamirati lijepe djevojke i mladiaæi od žeði,

¹⁴ Koji se kunu krivicom Samarijskom i govore: tako da je živ Bog tvoj, Dane, i tako da je živ put u Virsaveju. I pašæe, i neæe više ustati.

9

¹ Vidjeh Gospoda, a on stajaše na oltaru, i reèe: udari u gornji prag od vrata da se zatresu dovratnici, i rascijepi ih sve od vrha njihova; a što ostane iza njih pobiaæu maèem; neæe uteæi između njih nijedan, niti æe se koji spasti.

² Da se zakopaju u najdonji kraj zemlje, odande æe ih uzeti ruka moja; i da izaðu na nebo, odande æu ih skinuti;

³ I da se sakriju na vrh Karmila, naæi æu ih i uzeæu ih odande; i da se sakriju ispred mojih oèiju na dno morsko, ondje æu zapovjediti zmiji da ih ujede;

⁴ Da otidu u ropstvo pred neprijateljima svojim, i ondje æu zapovjediti maèu da ih pobije, i obratiaæu oèi svoje njima na zlo a ne na dobro.

⁵ Jer Gospod Gospod nad vojskama kad se dotakne zemlje, ona se rastapa i tuže svi koji žive

na njoj, i razljeva se sva kao rijeka i potapa se kao od rijeke Misirske.

⁶ On je sagradio sebi klijeti na nebu i svod svoj osnovao na zemlji; zove vode morske i izljeva ih po zemlji; ime mu je Gospod.

⁷ Nijeste li mi, sinovi Izrailjevi, kao sinovi Etiopski? govori Gospod; ne izvedoh li Izrailja iz zemlje Misirske, a Filisteje iz Kaftora i Sirce iz Kira?

⁸ Gle, oèi su Gospodnje upravljene na ovo grješno carstvo da ga zatrem sa zemlje; ali neæu sasvijem zatrti doma Jakovljeva, govori Gospod.

⁹ Jer, evo, ja æu zapovjediti i razmetaæu meðu svijem narodima dom Izrailjev kao što se razmeæe žito u rešetu da ni zrno ne padne na zemlju.

¹⁰ Od maèa æe poginuti svi grješnici između mogega naroda, koji govore: neæe doæi, niti æe nas zadesiti zlo.

¹¹ U to æu vrijeme podignuti opali šator Davi-dov, i zatvoriæu mu pukotine, i opraviæu mu što je razvaljeno, i opet æu ga sagraditi kao što je bio prije,

¹² Da bi naslijedili ostatak Edomski i sve narode na koje se priziva ime moje, govori Gospod, koji èini ovo.

¹³ Evo, idu dani, govori Gospod, kad æe oraè stizati žeteoca, i koji gazi grožđe sijaèa, i gore æe kapati slatkim vinom, a svi æe se humovi rastapati.

¹⁴ I povratiaæu roblje naroda svojega Izrailja, i opet æe sagraditi puste gradove i naseliæe se, i nasadiæe vinograde i piti vino iz njih, i naèiniæe

vrtove i jesti rod iz njih.

¹⁵ I posadiæu ih u zemlji njihovoj, i neæe se više išèupati iz zemlje svoje, koju im dadoh, govori Gospod Bog tvoj.

Sveta Biblija
The Holy Bible in Serbian (Latin alphabet),
translated by Vuk Karadžić and Đura Daničić

Public Domain

Language: srpski jezik (Serbian)

Translation by: Vuk Karadžić, Đura Daničić

Vuk Karadžić translated the New Testament of the Bible in Serbian, publishing it in Vienna in 1847. Đura Daničić assisted Karadžić in that work, and later added an Old Testament translation, published in Belgrade in 1865. This copy was brought to you by eBible.org.

2018-11-11

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 13 Dec 2023

b8f62a27-62f9-583b-a831-9166bce7ae27